

احمد ادهم مصطفی

آل عبا و صاحبان عزا:

سرور انجم رسول خدا (صلى الله عليه وآله)! امیر مومنان علی (علیه السلام)!

فاطمه (علیها السلام) (خضر حضرت محمّد (صلى الله عليه وآله) و آله) سرور زنان عالم!

امام حسن (علیه السلام) عزیز دنیا و آخرت (صلى الله عليه وآله)!

و به مولایم سرور شهیدان (علیه السلام)!

و به انتقام گیرنده خون حسین (علیه السلام) حضرت مهدی (عجل الله فرجه)!

و به نگارنده قهرمانان کربلا!

و به برپا کننده قهرمان بزرگ طفل شیرخوار حضرت علی اصغر (علیه السلام)!

و به زنده کننده عاشر ائمه از غم و اندوه می شود!

خدایا! امیدوارم که مرا از میان آنان ثبت کرده و مرا با آنان محشور فرمایید!

سیرت‌های حضرت علی (علیه السلام)

عنوان قرارداد: ردّ الاباطیل فی نهضة الحسين (علیه السلام) فارسی

عنوان و نام پدیدآور: تحریف افتاب، پاسخ به شبهاتی پیرامون قیام حسین بن علی (علیه السلام)

نوشته‌ی عبدالله دشتی؛ مؤلف: محمّد باقر

مشخصات نشر: قم: انتشارات مطهر، ۱۳۹۶

[با همکاری] تهران: بنیاد خیریه‌ی حضرت زهرا (علیها السلام) ۱۳۹۶

مشخصات ظاهری: ۹۶ ص.

بها: ۴۰,۰۰۰ ریال شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۷۱۵۷-۸۸-۱

وضعیت فهرست‌نویسی: فیا

پادداشت: کتابخانه به صورت زیرنویس: همچنین: ص ۹۵-۹۶.

عنوان دیگر: پاسخ به شبهاتی پیرامون قیام حسین بن علی (علیه السلام)

موضوع: واقعی کربلا، ۶۱ ق

موضوع: واقعی کربلا، ۶۱ ق - خطاهای جعلیات تاریخی

شناسه‌ی افزوده: بنیاد خیریه‌ی حضرت زهرا (علیها السلام)

رده‌بندی کنگره: ۴۰۳۹۶: ۳/۲ BP

رده‌بندی دیویی: ۲۹۷/۹۷۲۲

شماره‌ی مدرک: ۴۴۸۵۱۲۸

پاسخ به شب القیامون قیام حسین علیہ السلام

ترجمہ ردّ اباطیل عن غمّہ ابن حبان

نویسنده: شیخ عبداللہ دشتی

ترجمہ: محمد رضا الہی

۱۳۷۴
شماره نبت: تیران ۹۲۷

تتحریف آفتاب

پانچویں سالق قیامی بن

مولف: شیخ عبدالله دسلی • مترجم: محمد رضا الهی

ناشر: انتشارات مطبع [۱۳۷۳، ۲۵۰۷]

با همکاری: بنیاد خیریهی حضرت زهرا (س)

لیتوگرافی: نقش • چاپخانه: زلال کوثر • صحافی: ...

نوبت چاپ: اول، تابستان ۱۳۹۶؛ چاپ کل: ۱ • شمارگان: ...

شابک: ۱-۸۸-۷۱۵۷-۶۰۰-۹۷۸ • بها: ۴,۰۰۰ تومان

مرکز پخش: قم، خیابان آذر، کوی ۶۲، پلاک ۴۲

«بنیاد خیریهی حضرت زهرا (س)»

تلفن: ۴۲۹۲ ۳۷۲۰ ۲۵ • همراه: ۳۱۵۸ ۳۳۳ ۰۹۱۲

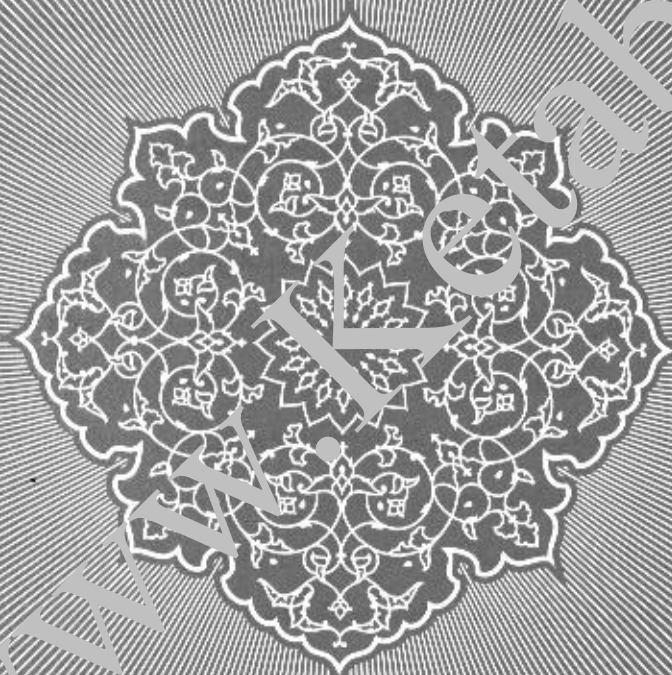
کلیهی حقوق مادی و معنوی دسراین الرمحفوظ و منعلق به بنیاد خیریهی حضرت زهرا (س) می باشد.
نقل مطالب این کتاب با ذکر نام آن مجاز است.

«فهرست مطالب»

۹	مقدمه‌ی بنیاد
۱۳	مقدمه‌ی مترجم
۲۰	پیش‌گفتار
۲۱	چرا این کتاب تالیف شد؟
۲۲	عامل تفرقه میان مسلمانان کیست؟
۲۳	نشریه‌ای تاریک
۲۵	چرا روز رحلت پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله روز عزا قرار داده شد؟
۲۶	کرامت‌هایی که هنگام شهادت امام حسین علیه السلام آشکار شدند
۲۷	مقایسه‌ی گناه کشتن امام حسین علیه السلام و کشتن یحیی علیه السلام
۲۹	شهادت امام حسین علیه السلام
۳۲	خروج امام حسین علیه السلام به سمت عراق و جلوگیری صحابه
۳۴	نصیحت ابن عباس
۳۸	نصیحت پنداری عبدالله بن عمر
۳۸	نصیحت پنداری ابن زبیر
۴۰	نصیحت پنداری ابن عمرو که هیچ سندی ندارد

- ۴۱..... نصیحت محمد بن حنفیه
- ۴۲..... حسین علیه السلام و مردم کوفه؟
- ۴۳..... انقلاب حسینی علیه السلام نتیجه‌ی فشار فرزندان مسلم بن عقیل نبود
- ۴۵..... تهمت دیگری که به امام حسین علیه السلام نسبت داده شده
- ۴۸..... تحریف جایگاه حزب یزید ریاحی توسط نویسنده
- ۵۰..... دروغ نویسنده حسین از آب منع نشد!
- ۵۳..... انکار کرامات یا آشکارا دیده و رد آن‌ها
- ۵۳..... ا. روایت از ابن خشر رآسمان
- ۵۴..... ب. روایت کسوف خورشید
- ۵۵..... ج. خونی که بر دیواره نقد سست
- ۵۵..... د. هر سگی که از روی زمین برداشته می‌شد، زیر آن خون بود
- ۵۶..... ه. هر حیوانی که قربانی می‌شد، به خون تبدیل می‌شد
- ۵۷..... و. فتنه‌ها و حوادث عجیب
- ۵۷..... نویسنده خیال کرده مصلحت اسلام را بیش از حسین علیه السلام می‌داند
- ۵۸..... ادعای نویسنده: قیام حسین فسادبرانگیز بود
- ۵۹..... گناه امام حسین علیه السلام چیست؟
- ۶۰..... بدعت و مراسم عزاداری بر امام حسین علیه السلام
- ۶۱..... مشروعیت گریه بر سید الشهداء علیه السلام
- ۶۳..... ا. گریستن بر مردگان به طور کلی ممنوع است
- ۶۴..... ب. انتقاد به تکرار هرساله‌ی عزاداری و برپایی مراسم برای امام حسین علیه السلام
- ۶۵..... ج. سوگواری با ناله

۷۲.....	استحباب گریه برای میت در نظر اهل سنت
۷۵.....	گریه بر امام حسین علیه السلام ؛ سستی که رسول خدا صلی الله علیه و آله پایه گذارد
۷۸.....	روزه دشمنان اهل بیت علیهم السلام برای شادی در روز عاشورا
۸۲.....	تألیف نویسنده برای تبرئه یزید در کشتن امام حسین علیه السلام
۸۵.....	توهّم پشیمانی یزید
۸۶.....	ادعای نویسنده: احترام و تکریم اهل بیت امام علیه السلام و عدم اسارت آنان
۸۸.....	سندی عجیب برای فرقه کردن یزید
۸۹.....	مکان دفن مطهره جده الشهداء علیهم السلام
۹۱.....	تشکیک در محل دفن امام حسین علیه السلام
۹۴.....	سخن پایانی
۹۵.....	منابع و مأخذ

مقدمه‌ی بنیاد

انقلاب‌ها همیشه دست‌خوش تغییر و تحولاتی در مسیر شده و نهایتاً بعد از نوبتی روبرو با مسیری منحرف شده و جزنمایی از آن انقلاب نمی‌ماند. اسلام نیز از این قاعده‌ی ششم‌نموده است. آن انقلابی که آن‌چنان استوار شروع شد که حتی ده سال پس از رحلت روبرو با علی‌رغم مدیریت خلفای وصیت‌نشده، سه امپراطوری بزرگ ایران، روم و مصر را سرنگون، و اسلام هر چند رقیق شده را، جایگزین آن‌ها کرد.

اما این تغییر و استحال شدن انقلاب تا آن‌جا پیش رفت که چند سال پس از رحلت پیامبر ﷺ، کسی که پدرش بر سر تخت سی سال با پیامبر ﷺ جنگیده بود، مادرش جگر حمزه‌ی سیدالشهدای اُحُد را از شکم او بیرون آورده و گاز زده بود، والی امپراطور سابق روم و شام بعد از اسلام می‌شود!

چند سال بعد هم به عنوان خلیفه‌ی پیامبر ﷺ و ابی‌سلمان، بیش از ۲۰ سال بر تخت پادشاهی تکیه می‌زند. در مدت این ۲۰ سال، با وجودی که هنوز تعداد زیادی از صحابه زنده‌اند، اما اصول اسلامی به فراموشی سپرده شده و نافرمانی از جامعه رخت بر می‌بندد. کار به آن جایی می‌رسد که اگر زمانی مردم در انتخابی عمومی و نه انتخابی شورایی یا فردی، به شخصی مانند علی ﷺ، می‌رسیدند، در چند به دلیل همان انحراف، تحقیر عدل و دادگستری او را نداشته و با او به جنگ پرداختند.

اما در سال ۶۰ هجری یعنی ۵۰ سال بعد از رحلت پیامبر ﷺ، مردی شراب‌خوار و فاسد که پدرش معاویه، پدر بزرگش همان ابوسفیان، مادر بزرگش هم هنده

جگرخوار بوده، در سن ۳۳ سالگی، بنا به تعیین پدرش معاویه، خلیفه‌ی مسلمین می‌شود.

ولی از همه‌ی سرزمین بزرگ اسلامی، هیچ اعتراضی نمی‌شود، مگر یک صدا از شهر مدینه، «که اگر اسلام به (خلیفه‌ای) مثل یزید مبتلا شود، علی‌السلام و التسلیم بنی‌الاسلام باید خدا حافظی کرد.» این صدا از کسی نبود جز حسین علیه السلام فرزند علی علیه السلام ابی طالب علیه السلام و فاطمه علیه السلام دختر پیامبر صلی الله علیه و آله.

اماویه این مخالفت را کرد، و برای احیای مجدد دین خدا و سنت جدش پیامبر صلی الله علیه و آله، جان خود و پسران افراد خانواده و یاران خود را در این راه فدا کرد.

طولی نکشید که حکومت پرنشالی بنی‌امیه سقوط و بنی‌عباس هم که با شعار خون‌خواهی حسین علیه السلام قیام کرده بودند همان راه بنی‌امیه را با شیطنیت بیشتر ادامه داده؛ و از اسلام جز پوست و دهنده غنای نمی‌ماند.

اما در کنار این جریان انحرافی از اسلام، عده‌ای با دادن هزاران شهید و کشتار دسته‌جمعی آنان با تمسک و هدایت اهل بیت علیهم السلام، با حفظ عاشورا و دیگر شعائر اسلامی، جویی زلال از آب پاک و مطهر اسلام و نفس جریان داشت.

این جریان زلال توانست آن چنان در طوفان‌های قرن‌ها حوادث سخت و شکننده، از صدر اسلام گرفته تا قرن ۱۴ هجری، خود را حفظ کند که حکومتی هر چند ابتدایی، اما با نام همان اسلام واقعی، ادامه دهنده‌ی راه اهل بیت علیهم السلام و با همان مدل جان‌فشانی، به دنیا معرفی کند.

دشمنان که پس از چهل سال مبارزه با این انقلاب بزرگ اسلامی، به هیچ نتیجه‌ای نرسیدند و دیدند که اسلامی غیر اسلام آمریکایی و انگلیسی، اسلامی با عزت و صلابت، با قدرت شجاعت، با تدبیر و درایت به جهان معرفی می‌شود، سعی می‌کنند، تاریخ‌های اصلی این انقلاب الهی و اهل بیت علیهم السلام را، که عاشورا و انتظار، از پایه‌های اصلی آن است، به هر نحو ممکن ویران کنند.

لذا یا به تحریف عاشورا و مهدویت، توسط شیعه‌های لندن، یا به انکار عظمت و حتی وجود عاشورا و انتظار و مهدویت، توسط سنی‌های آمریکایی، سعی می‌کنند، پیروان انقلاب اسلامی را به تردید در حرکت بزرگ خود وادار کنند.

اباطیلی که شخصی از همان اسلام آمریکایی در نشریات خود منتشر می‌کنند، از این قبیل است:

یکی از علل مخالفت اینان با عزاداری امام حسین علیه السلام، این است که اگر این عزاداری و مراسم عزاداری شیعه‌های لندن نباشد، این پیام رانه فقط برای مسلمانان که بر روی همین اژادگان جهان دارد، که اگر چه ۱۴ قرن از شهادت حسین علیه السلام می‌گذرد، ولی هنوز خود حسین علیه السلام از جوشش نایستاده و بیعت با او برای قیام علیه ظلم و ظالم بجا دارد.

لذا بعضی از مزدوران و دشمنان شیعیان بیت علیهم السلام، که دست در دست طاغوت‌های اسلام‌نما و آمریکایی و لندنی و آموی و عتاسی زمان دارند، به مراسم تعظیم شعائر حسینی علیه السلام هجوم آورده تا آن را از اساس ویران کنند.

چرا که پیام رسای مجالس سوگواری سید الشهدا علیه السلام، حمایت از مستضعفان و بیزاری از مستکبران است؛ و طبیعی است که ترویج و تبلیغ چنین پیامی، به مذاق آنان خوش نمی‌آید.

با توجه به اهمیت این مسأله، بنیاد خیریه‌ی حضرت زهرا علیها السلام تصمیم گرفت به نشر ترجمه کتابی ارزشمند، به نام «وَدَّ الْإِبَاطِيلُ عَنْ نَهْضَةِ الْحَقِّ» اقدام کند.

این کتاب که به قلم محقق و نویسنده‌ی ارجمند آیه الله حاج شیخ عبدالله دشتی نوشته شده، در پی پاسخ‌گویی و شفاف‌سازی شبهات بی‌اساس یکی از منتسبان به فرقه ضالّه‌ی وهابیت است، که در آن کوشیده است تا با انکار و تشکیک

در بسیاری از وقایع حماسه‌ی بزرگ عاشورا، از اهمیت و جایگاه قیام امام حسین (علیه السلام) کاسته و نهضت عاشورا را بانگاهی انحرافی و انکاری، معزفی نمایند.

ترجمه‌ی این کتاب، با قلمی روان توسط استاد حوزه‌ی علمیه‌ی قم حجة الاسلام والمسلمین محمدرضا الهی انجام شده است. اثری قابل توجه برای آن‌هایی که می‌خواهند اجازه ندهند، بر چهره‌ی تابناک خورشید عاشورا، غباری که س‌س از ده سال با انقلاب اسلامی زدوده شد، تحت هر عنوان، دوباره بر آن حماسه‌ی تاریخی بنشیند.

ان شاء الله این تلاش بزرگ مورد قبول حضرت بقیة الله الاعظم (علیه السلام) و جد بزرگوارشان، امام حسین (علیه السلام)، صاحب عاشورا قرار گیرد؛ و همه‌ی ما مشمول شفاعت همه‌ی اهل بیت (علیهم السلام) و بربرخ و یامت و صراط بشویم.

رییس هیأت خیریه‌ی حضرت زهرا (علیها السلام)

خادم اهل بیت (علیهم السلام)

محمّد حسن شجاعی فرد

مقدمه‌ی مترجم

مذاهب شیعی با رویزگی منحصر به فرد شناخته می‌شود؛ «خط سرخ شهادت» و «انتظار فرج» بین ده امر برای شیعه، دانشگاهی ساخته‌اند که از سال ۶۱ هجری تاسیس شده و دانش ژوان آن در پهنای گیتی گسترده شده‌اند؛ و در طول تاریخ افتخارها آفریده‌اند.

شیعیان، تعصب دینی و حساسیت نسبت به حفظ معارف بنیادین اسلام را از پیشوایان خود فرا گرفته‌اند. پیغمویانی چون سید القیه (ع) که در برابر طاغوت‌هایی که نقشه‌ی ارتجاع جامعه‌ی اسلامی را در سر می‌راندند، به پا خاست و حماسه‌ی پیروزی خون بر شمشیر را در صحنه‌ی کربلا رقم زد؛ و حاضر شد برای احیای سنت و شریعت جد بزرگوارش (ع)، جان خود و عزیزش را نثار کند.

این که قیام ابا عبد الله الحسین (ع) توانست از اندراف مسلمانان زنده‌ی اسلام جلوگیری نماید، و آن تاثیر شگرف را در روشن‌گری جامعه‌ی اسلامی داشته باشد، نتیجه‌ی تجارت خالصانه‌ی رب و مربوب است.

به تعبیر والد معظم:

از روایات چنین استفاده می‌شود که کسب آن مراتب و مقامات برای الشّهداء (ع) فقط از مسیر شهادت میسر بوده است. مقامی که «لَا يَحْتَمِلُهَا مَلَكٌ مُّقَرَّبٌ، وَلَا تَبِيُّ مُرْسَلٌ»^۱ مقامی که با آن کیفیت و وسعت، فقط

۱. هیچ فرشته‌ی مقرب یا پیامبر مرسلی ناب تحمل آن را ندارد. (معانی الاخبار، ص ۱۸۸؛ بحار الانوار،

مخصوص آن وجود مقدس است و هیچ کس وسعت شفاعت و دایره‌ی اجابت و استجابات ایشان را ندارد؛ ناآن جا که فضل و ثواب زیارت آن بزرگوار در مرحله و رتبه‌ای است که امام صادق علیه السلام می‌فرماید: «مَنْ زَارَ قَبْرَ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ علیه السلام، كَتَبَ اللَّهُ لَهُ ثَمَانِينَ حَجَّةً مَبْرُورَةً»^۱.

اه تمام هستی خود و تمام آن چه که قابل تصور و فوق تصور می‌باشد را در ا خدا داد، و حق تعالی هم در عوض، این مقامات و درجات را به آن حضرت علیه السلام عطا فرمود. وجودش منور به نور خدا و مشحون از فیوضات الهی شد؛ به گاه‌ای که بن و انس از نور او و تلالوی وجودش بهره‌ها می‌گیرند؛ و به اهداف مانت و معری خودشان واصل می‌گردند.

در این میان، دشمنان ما گاهی از تالیف و ثمرات نهضت حسینی علیه السلام در روشن‌گری و صیانت جوامع اسلام، از انحراف و کج روی‌ها، به اشکال گوناگون با آن به مبارزه برخاسته‌اند. گاهی آب به سمجع شریف آن حضرت علیه السلام بسته‌اند، گاهی با تهدید و ازعاب مانع از زیارت حرم ایشان شده‌اند، و گاهی به تخریب بارگاه نورانی‌شان اقدام کرده‌اند؛ و البته هیچ کدام از این کارها آسمان را به هدف‌شان نرساند. امروزه نیز حریم‌های که بیشتر از آن استفاده می‌کنند را می‌توان دانند، اولاً:

«ایجاد شبهه»، و در درجه‌ی دوم: «تحریف اصول بنیادین اعتقاد» است.

ایجاد شبهه، ذهن را مشوش و گاه در همان ابتدا منحرف می‌کند، و اگر هم منحرف نشود، آرامش فکری را سلب می‌کند، و از آن جهت که شبهه به حق است، جذابیت و نفوذ دارد، و باعث ساختار شکنی می‌شود. لذا امیر مومنان علیه السلام فرمود:

«إِنَّمَا سَوَّيْتُ الشُّبُهَةَ شُبُهَةً، لِأَنَّهَا تُشْبِهُ الْحَقَّ»^۲.

نکته‌ی دیگری که درباره‌ی شبهات باید به آن توجه داشت، این است که اگر چه

۱. کسی که قبر امام حسین علیه السلام را زیارت کند، خداوند برای او هشتاد حج مقبول در نامه‌ی عملش می‌نویسد.

[ثواب الاعمال، ص ۹۳، کامل الزیارات، ص ۳۰۴]

۲. شبهه از این نظر شبهه نامیده شده که شبهه و مانند حق است. [نهج البلاغه، خطبه‌ی ۳۸]

ایجاد شبهه و ترویج آن کار مشکلی نیست، و حتی گاهی در مطالب بسیار واضح و بدیهی می‌توان شبهه ایجاد کرد؛ ولی زمانی که وارد جواب می‌شویم، کار مشکل می‌شود و به سختی می‌توان از دالان هزار توی آن سالم به در آمد.

پس از مواجهه با شبهه نیز آن چه می‌تواند تحلیل واقعی را به ارمغان آورد، نگاه ن گرایانه است؛ نه نگاه جزم‌گرایانه.

و یک روش بسیار مناسب برای انحصار‌گرایانه باعث می‌شود که وقایع، ناقص و گزینشی بیان گردد، و حقایق وارونه جلوه داده شود؛ به طوری که عناصر اصلی تحقیق روشن‌گرایانه، مخفی و غیر معتبر گردند.

در این میان، بنا به حاکمیت عظیم عاشورا که تاریخ بشریت برای آن ماندنی نمی‌شناسد، نگرشی جامع و گسترده داشت. دو نگاه تاریخی و کلامی در تحلیل واقعه‌ی عاشورا از عوامل مهم سیرگذاری است که هریک از آن‌ها، ما را در دست‌یابی به نظریه‌های جامع و حقیقت‌یابی می‌رساند. ضعف و نارسایی این دو، موجب پدید آمدن اعتقادات و افکار باطلی می‌شود که افراد را به جای بهره‌مندی از دریای معارف عاشورا، در صحرای توهّمات و شبهات سردرگم می‌کند.

این که امام حسین علیه السلام به زمان و مکان شهادت خویش تم نداشتند، و یا این که به قصد رسیدن به حکومت به کوفه رفتند، و امثال این افکار نادانانه، هیچ، از این نارسایی‌ها برخاسته است.

این در حالی است که با نگاه جامع به ابعاد کلامی و تاریخی نهضت عاشورا، می‌توان به علم تفصیلی ایشان نسبت به حوادث کربلا پی برد. چنان که اعلام زمان و مکان شهادت ابا عبد الله علیه السلام از سوی پیامبر صلی الله علیه و آله و علم امام به جزئیات حوادث عاشورا در کلام ایشان گواه بر این مدّعا است.

آن جا که پیش از گام نهادن در این سفر به اصحاب و اطرافیاناش فرمود: «مَنْ كَانَ

بِأَذِلَّةٍ فِيمَا مَنَعَتْهُ، وَمَوْطِنًا عَلَى لِقَاءِ اللَّهِ نَفْسُهُ، فَلْيَرْحَلْ مَعَنَا فَإِنِّي رَاجِلٌ مُصْبِحًا إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى؛ هریک از شما که حاضر است در راه ما از خون خویش بگذرد، و جانش را در راه شهادت و لقای پروردگار نثار کند، پس آماده‌ی حرکت با ما باشد که ان شاء الله من فردا صبح حرکت خواهم کرد.^۱

آری؛ امام حسین (علیه السلام) به همراه اهل بیت و فرزندان‌ش به سوی کربلا حرکت کرد، در حالی که بی‌دانش در مسیری گام نهاده که به شهادت خود و عزیزانش ختم می‌شود. اما تمام این مصایب را به جان خرید؛ زیرا انحراف در جامعه‌ی اسلامی به جایی رسیده بود که اگر پیام از سر معرفت و علم آن حضرت (علیه السلام) و یاران باوفایش نبود، دستگاه جاسوسی بر سر طومار اسلام را در هم می‌پیچید؛ چنان که فرمود: «وَعَلَى الْإِسْلَامِ السَّلَامُ قَدْ بُدِلَ بِالْأُمَّةِ بِمِثْلِ يَزِيدٍ» و به راستی که این انحراف جز با قیام شخصیتی چون امام حسین (علیه السلام) قابل اصلاح نبود.

حال اگر کسی بخواهد نگرش و برداشتی صحیح از این حادثه‌ی عظیم داشته باشد، باید دوران متفاوت زندگی حضرت (علیه السلام) در زمان سلطه‌ی غاصبانه‌ی خلفا تا دوره‌ی امامت ایشان و تحولات سیاسی، اجتماعی و اقتصادی جامعه‌ی اسلامی در آن زمان را محققانه و آزادانه بررسی کند و به مجموعه‌ی گفتار و کردار حضرت (علیه السلام) در ظلم ستیزی و روشن‌گری جامعه توجه ویژه داشته باشد، تا شبهه‌ای برایش باقی نماند.

گاهی مغالطه‌گران و شبهه افکنان، اموری که به صورت اتفاقی در جایی جمع شده‌اند را به عنوان امری حتمی تلقی می‌کنند که بین‌شان تلازم^۲ وجود دارد و همیشه با یکدیگر همراهند.

مثلاً شبهه می‌کنند که «شیعیان، حسین بن علی (علیه السلام) را دعوت کردند و سپس

۱. کنهوف، ص ۱۲۶؛ بحار الانوار، ج ۴۶، ص ۳۶۶.

۲. هنگامی که اقت اسلامی به زمامداری مثل یزید گرفتار آید، باید فاتحه‌ی اسلام را خواند [کنهوف، ص ۹۹].

بحار الانوار، ج ۱، ص ۱۸۴ ۳. وابستگی، همراهی.

خودشان او را کشتند! این در حالی است که آنان طبق منابع خودشان می‌دانند که این کلام، کذب محض است؛ ولی به دنبال نوازم این سخن هستند تا از آن برای پیشبرد اهداف خود و تشویش اذهان بهره ببرند.

دخی دیگر «عنوان صحیح را در پیشانی شبهه قرار می‌دهند؛ ولی تطبیق ناصواب می‌کنند» و می‌گویند:

آن سرایان فضیلت گریه در روز عاشورا ذکر می‌شود، صحت و جواز نبرعی ندارد؛ چرا که گریه کردن و سینه زدن از اعمال جاهلیت است، و پیغمبر ﷺ از آن می‌کرده و به اجتناب از این کارها دستور داده است. این سخن نیز در حالی بیان می‌شود که با تحقیق در تاریخ می‌توان دریافت که نهی پیامبر ﷺ مربوط به اعمال باطلی است، که در زمان جاهلیت مرسوم بوده، به این نحو که وقتی کسی از بی‌ارسی می‌رفت، زنان نوحه‌گرا دعوت می‌کردند تا با آهنگ‌های مخصوص خود و اشعار بی‌ارسی، فریب بر مرگ او نوحه‌سرایی کنند و یک عزای ساختگی و قلابی برپا سازند.

«نقل ناقص و کنار هم قرار دادن قضایای اریخی غیره تبیط» برای رسیدن به نتیجه‌گیری دل‌خواه، یکی دیگر از روش‌های شبه‌پختن است.

نمونه‌ی آن تلاش برای تبرئه‌ی یزید در شهادت امام حسین ﷺ است. همان کاری که امروزه در دستگاه‌های تبلیغاتی زیاد مشاهده می‌شود. «سرگردان کردن افکار باورمند با ایجاد تردید» نیز یکی دیگر از راه‌های رخنه در ایمان مومنان است.

به عنوان مثال شبهه افکنان می‌گویند:

اصلاً جایگاه قبر امام حسین ﷺ و رأس مطهر ایشان معلوم نیست؛ و با این حال، این همه زیارت و رفت و آمد چه معنایی می‌تواند داشته باشد؟^{۱۹} با این اوصاف و هجوم گسترده‌ی معاندان لجوج و فریب‌خوردگان متعصب،

بر عالمان و نویسندگان متعهد واجب است که پاسخ به دغدغه‌های فکری و شبهات رایجی از رسالت‌های اصلی خود قرار دهند، تا مآد محکمی برای حفظ میراث اصیل و سعادت بخش اسلام باشند.

کتاب حاضر از آثاری است که این رسالت را در جهت شبهه‌زدایی از نهضت عظیم عاشورا و قیام اباعبدالله الحسین (ع) بر عهده گرفته است.

نویسنده این کتاب، استاد محقق «آیه الله حاج شیخ عبدالله دشتی»، سال‌ها در زمینه علم دینی در حوزه‌ی مقدسه‌ی قم به فراگیری و پژوهش پرداخته و صاحب تالیف‌های متعددی در زمینه علم کلام از جمله «الامامة فی صیغتها القرآنیة»، «التفیس فی بیان آیه الخیر»، «الخلل الوهابی فی فهم التوحید القرآنی»، «الوثائق» و... است؛ و به تعبیر الد معتم:

آقای دشتی شخصیت علمی، توانمند، دقیق‌النظر و باذهنی صاف هستند، و به عینه ایشان را در سال‌های شهادتی همین‌گونه دیدم.

این کتاب مشتمل بر بیان «بیست شبهه» از شبهاتی است که «عثمان الخمیس» بیان کرده؛ که البته پیش از این اکثر آن‌ها از زبان دیگران صادر شده است؛ و از آن جا که کلام حق پنهان نمی‌ماند؛ فضیلتی از حد در پاسخ آن‌ها کوتاهی نکرده‌اند؛ و لکن این کتاب علاوه بر اشتقاق از ویژگی‌های مجاز و خردورانه است، و توانسته به شکل کامل و مناسب با ذکر منابع معتبر به جواب‌گویی بپردازد.

در ترجمه‌ی این اثر سعی شده است که مفاهیم و معانی به شکل دقیق منقل شود. از این روی چندین مرتبه توسط این جانب و اساتید ارجمند حریج الاسلام والمسلمین «محمّد کاظم الهی»، «محمّد مهدی کافی» و فاضل گرامی آقای «محمّد محسن قاضی نجفی» به دقت بازبینی و تصحیح شده است؛ که در این جا لازم می‌دانم از زحمات این بزرگواران و همچنین مؤسسه‌ی محترم صادقین (ع) تشکر نمایم که شرایط را برای ازایه‌ی این اثر فراهم نمودند.

امید است که خداوند متعال همه‌ی ما را به راه فلاح و سداد رهنمون سازد،
و مشمول ادعیه‌ی زاکیه‌ی بقیة الله الاعظم ارواحنا له الفداء گرداند.

هوالموفق المعین

والتسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته

ذی القعدة ۱۴۳۷ قمری، شهریور ۱۳۹۵ شمسی

محمدرضا الهی

پیشینه مختار

نعمت الهی خداوند بر اُمت اسلامی، بیش از نعمت‌ها بر اُمت‌های دیگر است. این اُمت از هر دریچه‌ای بهره‌مند است که آن را از بهترین اُمت‌ها ساخته است. دین این اُمت مورد حمایت خدا است، و در قرآن‌شان هیچ‌گونه باطلی نه از مقابل و نه از پشت سر راه نیافته است، و پیامبر این اُمت، گرامی‌ترین مخلوقات خداوند تبارک و تعالی است.

اما علی‌رغم این نعمت‌ها، خداوند در جوارک، تاریخ این دین با عظمت، حوادثی مانند ظلم و کشتار و اسارت و تبعید را در خود جای داده است؛ که سبب ناراحتی خواننده‌ی این تاریخ می‌گردد.

دردناک‌ترین آن که، خود رسول خدا ﷺ هم از آن رنج و بیت‌دروغ در امان نبودند. خاندان آن حضرت ﷺ نیز توسط گروهی که نام اسلام را یک می‌کشیدند، انواع آزار و ظلم را چشیدند؛ به‌گونه‌ای که گویا خداوند به اُمت مسطور کشتار اهل بیت ﷺ را داده است، نه محبت و پیروی از آنان را.

این امر در مصیبت رسول خدا ﷺ یعنی شهادت نوه‌ی گرامی‌اش حضرت سید الشهداء علیه السلام به خوبی آشکار است؛ که حکومت بنی‌امیه بدترین جنایت را نسبت به امام حسین علیه السلام و اهل‌بیتش، آن ستارگان فروزان که مانند آنان بر روی این زمین خاکی اندکند مرتکب شدند. مواردی که عرق شرم بر پیشانی می‌نشانند، همه در تاریخ ثبت و تاریخ‌نویسان برای ما نقل کرده‌اند.

از آن زمان تاکنون اُمت اسلام در گوشه و کنار جهان با مذاهب مختلف تحت

تأثیر این حادثه‌ی بزرگ قرار گرفته اند؛ ولی متأسفانه گروه اندکی که به اهل بیت علیهم السلام ارادت می‌نهند - بلکه همان گونه که این کشور و این عساکر نقل می‌کنند - پیوسته در کمین شیعیان و دوست داران اهل بیت علیهم السلام بوده، آن‌ها را زندانی می‌کردند و خون آنان را می‌ریختند تا آنان را از اظهار اندوه نسبت به حادثه‌ی کربلا باز دارند.

پس از آن، رحمت الهی مانع کار این گروه فتنه‌انگیز شد و ما امروزه شاهد همکاری رجب و شاپور هستیم؛ بعضی از منصفین اهل سنت با برادران شیعه‌شان در ایام عزاداری امام حسین علیه السلام هستیم.

ولی چندی است که مجدداً همان افکار شیطانی نمایان شده، و آن گروه اندک بازگشته اند و با قلعه سیاه و اندیشه‌ی بیمار خود قصد برهم زدن این وحدت و مشارکت و ایجاد تفرقه میان دل‌های پیوند خورده بر محبت اهل بیت علیهم السلام را دارند.

البته بروز این امور از سوی منصفین امری عجیب نیست؛ زیرا اقتضای اعتقادات انحرافی آنان این گونه است. از این روی واجب است که توده‌های مردم را آگاه سازیم، تا با این امور و سخنان شبه‌انگیزی که از سوی آنان منتشر می‌شود، افکار خود را مغشوش نکنند؛ و دچار اشتباه و دیدن نشوند، که نگارش این کتاب هم به همین دلیل است.

چرا این کتاب تألیف شد؟

تاریخ نشان می‌دهد که بسیاری از اهل سنت همانند شیعیان نسبت به مصایب اهل بیت علیهم السلام از خود احساسات نشان می‌دهند و بلکه به آنان توبه می‌جویند. آنان اطراف مرقده اهل بیت علیهم السلام در مدینه‌ی منوره، عراق، مصر و خراسان در حال زیارت، توشل و گریه هستند. این امر مسبب شده است که جاهلان و کسانی که امر برای‌شان مشتبه شده است، تصمیم بگیرند که این رابطه را میان مسلمانان و اهل بیت عصمت و طهارت علیهم السلام بگسلند.

ما به طور جدّی اعتقاد داریم که اهل سنت منصف برای این افراد متعصّب ارزشی قایل نیستند که تنها بر اساس ظاهر نصوص بدون آن که در آن دقتی نمایند، قانون وضع می کنند؛ و فقط کتاب ها را به دوش می کشند، بدون آن که چیزی از حقیقت آن ها بفهمند.

ما که مطالب نفرت انگیزی را ملاحظه می کنند که در ایام عزاداری سید الشهداء علیه السلام در محکوم کردن این مراسم اسلامی منتشر می شود و میان ما به عنوان افراد مسلمانان برفه ایجاد می کند. آنان از اختلاف مادر اجتهاد برداشت از نصوص دینی بهره برانده می کنند. در حالی که از یک دلی ما و اتفاق بر محبت اهل بیت علیهم السلام غافلند که برای آن ها شد، و در غم آنان غمگین هستیم.

عامل تفرقه میان مسلمانان: کشت ؟

شگفت از کسانی که این گونه کتاب را منتشر می کنند؛ در حالی که نویسنده ای آن [مانند عثمان الخمیسی، که مادر این نوشتار در پی نقد افکار و آرای او هستیم] برای اثر تنفر آمیز خود این عنوان را قرار داد. چرا هر ساله میان مسلمانان بذل اختلاف کشت می شود؟ در حالی که خود او اشاره به ریشه ی دروغ ها و مطالب مغالطه آمیز کتاب هایش، میان مسلمین تخم تفرقه می کند.

شگفتا! نویسنده ای که برپا داشتن مراسم عزرا و اندوه دین حسین علیه السلام را تفرقه افکنی میان مسلمانان می داند، در حالی که غافل است که خود از هر ساله با انتشار دروغ هایش، غرق در آزار و اذیت مسلمانان است.

یک محقق باید در نظر داشته باشد که شیعیان از قدیم الایام برنامه ها و مراسم حسینی علیه السلام را در حسینیه هایی که در کنار برادران اهل سنت خود و در دل مناطق آنان برپا بوده، با سعی صدر انجام می دادند. اگر این اذعاهای ناچیز بروز نمی کرد، چه تفرقه ای ایجاد می شد؟ آری! در جامعه ای که به مهرورزی و بردباری شناخته

می‌شد، هم‌زمان با پیدایش عقاید و اصول سلفی متحجرانه، بذرتفرقه کاشته می‌شود.

اگر این نویسنده‌ی نادان می‌دانست که «در این حسینیه‌ها از تعلیم و تربیت و پند و اندرز، چه می‌گذرد؟» و اگر می‌فهمید که «چگونه مفاهیم اخلاقی به برکت این حسینیه‌ها انسان را می‌سازد تا از شر زبان، دست و قلبش انسان‌های دیگر در امان بماند»، روبرو با پاداشتن این آداب و رسوم همانند دیگر اهل سنت و شیعیان دوست زار اهل بیت علیهم‌السلام سهم می‌گردید؛ اما چگونه ممکن است؟ آیا می‌توان از کسی که شیطان بر او مسلط است، امید پذیرش حق را داشت؟

نشریه‌ای تاریک

گروه اندکی که عنوان سلفی رایجی در نشریه‌ی خود داستان شهادت امام حسین علیه‌السلام را ذکر می‌کنند، و کاغذپارسی خود را به صورت بحثی ظاهر علمی در کنار این واقعی‌ی دردناک آشکار می‌سازد. اما، ای خواننده‌ی گرامی! در ضمن مطالبی که خریداری می‌کنید، متأسفانه از جهل و نادانی این افراد در شناخت تاریخ اسلام و گردن نهادن آن‌ها به گفته‌های بعضی رهبران‌شان بدون تحقیق و بررسی منابع تاریخی برای تروشن کردن شد. طی این بحث آشکار می‌شود که اینان در بررسی وقایع تاریخی، گزینشی عمل می‌کنند و هوس پیروی می‌کنند؛ و هیچ‌گونه اصول علمی نزد آنان ارزشی ندارد. و در این باره نگران هم نیستند.

در ادامه، مطالبی که در یکی از این نشریات بیان شده و نشان دهنده‌ی تعصب مفتضحانه‌ی آنان است را به همراه پاسخ ورد آن مطالب مشاهده می‌کنید.

www.Ketab.ir